

กลยุทธ์การดำเนินธุรกิจโดยใช้โลจิสติกส์: ประยุกต์ใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ และมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

ดร.ภมิษา ภูษิตานนธกร

มหาวิทยาลัยมจร ประเทศอินเดีย

Received January 7, 2022, Revised February 18, 2022, Accepted April 21, 2022

บทคัดย่อ

การจัดการโลจิสติกส์ คือ กระบวนการในการวางแผน ดำเนินการและควบคุมประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเคลื่อนย้าย และการจัดเก็บ สินค้าและบริการ ตลอดจนข้อมูลต่างๆ จากจุด เริ่มต้นไปยังจุดที่มีการใช้งานโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้บริโภคพัฒนาการที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งทางด้าน “โลจิสติกส์” คือ การใช้บริการของผู้ให้บริการ “โลจิสติกส์” ซึ่งในการพัฒนาเทคโนโลยีด้านโลจิสติกส์ ประยุกต์ใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ และมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ ดังนี้

1. สร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดการโลจิสติกส์ที่ดี จะช่วยสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลในกระบวนการด้านโลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทานให้กับธุรกิจได้
2. ลดระยะเวลาดำเนินการ เมื่อธุรกิจมีการจัดการโลจิสติกส์ที่ดี ก็จะสามารถลดระยะเวลาการดำเนินงานในขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการผลิตได้ โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและระบบการสื่อสาร
3. เสริมสร้างอำนาจในการแข่งขัน การจัดการโลจิสติกส์ที่ดีจะทำให้เกิดการประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง เป็นการเสริมสร้างอำนาจในการแข่งขันของธุรกิจ เพื่อสร้างความพึงพอใจสูงสุดแก่ลูกค้าในฐานะผู้ให้บริการ หากต้องการให้ธุรกิจของตัวเองเติบโตไปข้างหน้าหรือต้องการที่จะแก้ปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นกับธุรกิจให้ถูกต้อง ต้องทำความเข้าใจความแตกต่างทั้ง 2 อย่างนี้ เพื่อที่จะสามารถกลยุทธ์ที่เหมาะสมมาใช้แก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: กลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ, ประยุกต์ใช้ก่อให้เกิดประโยชน์, มูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

มจร

Business Strategy Using Logistics: Applying for Business Benefits and Value Added

Dr.BAAMISAA BUSITARNUNTAKUL

Magadh University India

Abstract

Logistics management is the process of planning, Implement and control efficiency and effectiveness. in the movement and storage goods and services as well as various information from the starting point to the point of use taking into account the needs of consumers One of the most important developments in the field of "Logistics" is the use of the service provider "Logistics" in the development of logistics technology application to benefit and added business value as follows:

1. Build efficiency and effectiveness good logistics management It will help to increase the efficiency and effectiveness of the logistics processes and supply chain management for the business.
2. Reduce processing time When a business has good logistics management It will be able to reduce the time of operation in various steps. of the production process by applying information technology and communication systems
3. Strengthen competitive power Good logistics management will lead to continuous coordination. It is to strengthen the competitive power of the business. To create the highest satisfaction for customers as a service provider If you want your own business to grow forward or want to solve problems that are happening with the right business. The differences need to be understood in order to be able to come up with the right strategy to properly address the problem.

Keywords: Business strategy, Application of benefits, Added business value

บทนำ

“โลจิสติกส์” ได้สร้างปรากฏการณ์ และมีบทบาทต่อธุรกิจอย่างมากมาย ในฐานะที่โลจิสติกส์ช่วยสนับสนุน การสร้างคุณค่า (Value Creation) ให้กับบริษัท และช่วยในการปรับปรุงความสามารถในการสร้างผลกำไร (Profitability) แต่มุมมองโลจิสติกส์ไม่แค่การขนส่งหรือการจัดการคลังสินค้าอีกต่อไป โดยขอบเขตของแนวคิด ได้ขยายผลออกไปทั่วทั้งวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (Product Life Cycle) คูได้จากคำนิยามของ Council of Logistics Management (CLM) ที่กล่าวไว้ว่า “โลจิสติกส์” คือ “ส่วนหนึ่งของกระบวนการโซ่อุปทาน โดยทำการวางแผนเพื่อนำไปปฏิบัติ และทำการควบคุม การไหลเวียนของสินค้าการบริการและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จากจุดเริ่มต้นไปจนถึงจุดที่มีการบริโภค เพื่อที่จะบรรลุถึงความต้องการของลูกค้า” การจัดการโลจิสติกส์เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ Supply Chain Management ซึ่งรวมถึงเรื่องการวางแผนการดำเนินการ การควบคุม การไหลเวียน การจัดเก็บวัสดุสินค้า การบริการ และสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล จากแหล่งจุดกำเนิดของวัตถุดิบ จนถึงจุดบริโภคหรือจุดการใช้งาน เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า เป็นกิจกรรมที่มีความเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจเกือบทุกประเภท อีกทั้งเป็นต้นทุนพื้นฐานที่สำคัญซึ่งกระทบต่อต้นทุนรวมของผลิตภัณฑ์และบริการ โลจิสติกส์ เป็นส่วนหนึ่งของโซ่อุปทาน ใน ปี ค.ศ.1988 และ “โลจิสติกส์” หรือการส่งกำลังบำรุง มีการใช้สลับไปมาในวงการธุรกิจ และอุตสาหกรรมอยู่ตลอดมา โดยมีอีกนิยามหนึ่งที่ใช้โดย Institute of Logistics and Transport ว่า “โลจิสติกส์” คือ “การวางแผนตำแหน่งของทรัพยากรอย่างมีความสัมพันธ์กับเวลา หรือการจัดการกลยุทธ์ของโซ่อุปทานโดยรวม” และ “โซ่อุปทาน” คือ “อนุกรมของเหตุการณ์ที่มุ่งมั่นในการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า ซึ่งจะรวมเอา การจัดหา การผลิต การกระจายสินค้า และการกำจัดทิ้ง รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น การขนส่ง การจัดเก็บ และเทคโนโลยีสารสนเทศ”

ทั้งนี้ “โลจิสติกส์” มีความหมายมากกว่าการขนส่ง และมีความสัมพันธ์กันโดยตรงกับ “โซ่อุปทาน” โดยที่ทั้ง “โลจิสติกส์” และ “โซ่อุปทาน” จะมีขอบข่าย และขยายผลไปทั้ง “โซ่อุปทาน” และมีลักษณะเป็นแนวคิดเชิงกระบวนการ (Process Thinking) ไม่ใช่ในลักษณะแนวคิดเชิงหน้าที่ (Functional Thinking) กระบวนการเพิ่มคุณค่า จะเป็นกระบวนการที่แปรสภาพวัตถุดิบไปเป็นผลิตภัณฑ์ หรือเป็นชิ้นส่วนวัตถุดิบที่มีคุณค่า พร้อมทั้งจะผ่านกระบวนการเพิ่มคุณค่า เพื่อใช้ในขั้นตอนต่อไป ซึ่งกระบวนการเพิ่มคุณค่าจะหมายถึงเครื่องจักรประเภทต่างๆ กระบวนการผลิตต่างๆ ที่จะเกี่ยวพันกับคุณค่า หรือประโยชน์โดยตรงต่อลูกค้า เพราะคุณลักษณะของกระบวนการเหล่านี้ จะตรงกับคุณค่าซึ่งเป็นลักษณะ และข้อกำหนดในผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า ดังนั้น บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมตรงนี้ จะต้องมีความรู้ความสามารถเฉพาะทางในแต่ละชนิด

ของกระบวนการผลิต โดยใช้ความรู้เชิงเทคนิค และเชิงวิทยาศาสตร์ เพื่อก่อให้เกิดการบริหารจัดการในกระบวนการเพิ่มคุณค่า

สำหรับตลาดความต้องการบริการโลจิสติกส์ในประเทศไทย อาจมีการเติบโตตามเศรษฐกิจของอาเซียน ซึ่งจะมีมากขึ้น โดยการรวมกลุ่มของประเทศสมาชิกอาเซียน จะช่วยดึงดูดนักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาลงทุนเพิ่มขึ้นในภูมิภาคนี้ รวมทั้งไทย ซึ่งเป็นประเทศที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมหลายอย่าง เนื่องจากมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน แรงงานฝีมือ และการพัฒนาในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น อุตสาหกรรมรถยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลให้มีความต้องการใช้บริการในธุรกิจโลจิสติกส์มากขึ้นตามมา

โลจิสติกส์ (Logistics)

กระบวนการธุรกิจเองสามารถมองเป็นโซ่คุณค่าได้ โดย หมายถึง อนุกรม หรือกลุ่มของกระบวนการเพิ่มคุณค่า โดยเน้นที่กระบวนการผลิต เครื่องจักร และเทคโนโลยี ซึ่งส่วนมากจะพิจารณาในขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์ และการวางแผนกลยุทธ์ว่า ต้องลงทุนเท่าใด ต้องใช้เครื่องจักรอะไรบ้าง และเมื่อมาถึงขั้นตอนการดำเนินการผลิต กระบวนการธุรกิจตรงนี้จะกลับมาเน้นที่ “โซ่อุปทาน” และกระบวนการ “โลจิสติกส์” เพื่อช่วยในการจัดการทรัพยากรที่ถูกจัดหามาอย่างถูกเวลา และสถานที่ ลดการจัดเก็บ และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยพิจารณากระบวนการการผลิตในเชิงการจัดการ มากกว่าในเชิงเทคนิค หรือในเชิงวิศวกรรม เช่น กำลังการผลิตของเครื่องจักร ซึ่งสามารถที่จะเชื่อมต่อ หรือบูรณาการกับกระบวนการโลจิสติกส์ต่างๆ ได้ ระบบ “โลจิสติกส์” เป็นปัจจัยสนับสนุนการยกระดับความสามารถทางการแข่งขันทางการค้าการลงทุนของประเทศ เพราะ “โลจิสติกส์” ถือเป็นต้นทุนสำคัญของผู้ประกอบการ ทั้งที่อยู่ในภาคเกษตรอุตสาหกรรม และบริการ อย่างไรก็ตาม การพัฒนาระบบ “โลจิสติกส์” ของไทย ยังอยู่ในขั้นเริ่มต้น คือ เน้นการจัดส่งสินค้าจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภคเป็นหลัก ในขณะที่ประเทศพัฒนาแล้วอย่าง ออสเตรเลีย สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา อยู่ในขั้นก้าวหน้า คือ การบูรณาการระบบ “โลจิสติกส์” ตั้งแต่การจัดซื้อวัตถุดิบจนกระทั่งผลิตสินค้าแล้วเสร็จ และส่งมอบไปสู่ผู้บริโภค

โลจิสติกส์ หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำใดๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าและบริการ รวมถึงการเคลื่อนย้ายจัดเก็บ และกระจายสินค้า จากแหล่งที่ผลิต จนสินค้าได้มีการส่งมอบไปถึงแหล่งที่มีความต้องการ โดยกิจกรรมดังกล่าว จะต้องมียุทธศาสตร์เป็นกระบวนการแบบบูรณาการโดยเน้นประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยมีเป้าหมายในการส่งมอบแบบทันเวลา (Just in Time) และเพื่อลดต้นทุน โดยมุ่งให้เกิดความพอใจแก่ลูกค้า (Customers Satisfaction) และส่งเสริมเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่สินค้า และบริการ กระบวนการวางแผน การดำเนินงาน และการควบคุมการเคลื่อนย้ายทั้งไป และกลับการเก็บ

รักษาสินค้า บริการ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการผลิตไปสู่อุตสาหกรรมของการบริโภคเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า

หน่วยงานที่มีภารกิจในการส่งเสริมและขอรับข้อมูลการดำเนินงาน เกี่ยวกับการขนส่งและโลจิสติกส์ มีดังนี้ คือ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ . www.nesdb.go.th)

“สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” หรือ “สศช.” หรือ “สภาพัฒน์” สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2493 โดยระยะแรกใช้ชื่อว่า “สภาเศรษฐกิจแห่งชาติ” กระทั่งปี 2502 ได้มีการปรับโครงสร้างการทำงาน และเปลี่ยนชื่อเป็น “สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ” และในปี 2515 มีการนำกระบวนการวางแผนพัฒนาสังคม มาใช้ควบคู่กับการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจอย่างจริงจัง จึงได้มีการเปลี่ยนชื่อเป็น “สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ” ซึ่งได้ใช้มาจวบจนปัจจุบัน

สำหรับแนวทางการดำเนินงาน ของ “สศช.” ตาม พรบ.พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 ได้แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ ระดับคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและระดับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจบริการโลจิสติกส์ในประเทศไทยในปัจจุบัน อาจจำแนกได้เป็น 5 กลุ่มหลัก คือ ผู้ประกอบการขนส่งทางบก ขนส่งทางน้ำ ขนส่งทางอากาศ ตัวแทนออกของและตัวแทนขนส่ง และคลังสินค้า ซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนไว้กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า จำนวนกว่า 10,000 บริษัท และกว่าร้อยละ 80 เป็น SMEs ที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 5 ล้านบาท และทำธุรกิจแบบดั้งเดิม บริหารงานแบบครอบครัว และส่วนใหญ่ให้บริการด้าน “โลจิสติกส์” เท่านั้น (สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย: www.fti.or.th)

- ผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งทางบก ส่วนมากเป็นธุรกิจที่คนไทยถือหุ้น 97.95 % และต่างชาติ 2.05 % มีผู้ประกอบการรายใหญ่ได้แก่ DHL (16 %) ซีเมนต์ไทย (10 %)

- ผู้ประกอบการขนส่งทางน้ำ มีผู้ถือหุ้นเป็นคนไทย 93 % และต่างชาติ 7 % ผู้ประกอบการรายใหญ่ได้แก่ NYK (14 %) OOCL (12 %)

- ผู้ประกอบการขนส่งทางอากาศ ผู้ถือหุ้นเป็นคนไทย 64 % และต่างชาติ 36 % ผู้ประกอบการรายใหญ่ได้แก่ TG NIPPON BFF

- ผู้ประกอบการคลังสินค้า ผู้ถือหุ้นเป็นคนไทย 86 % และต่างชาติ 14 % ผู้ประกอบการรายใหญ่ได้แก่ DHL (11 %) CEVA (10 %)

- ผู้ประกอบการธุรกิจตัวแทนออกของและตัวแทนขนส่ง ผู้ถือหุ้นเป็นคนไทย 87 % และต่างชาติ 13 % ทั้งนี้ผู้ประกอบการรายใหญ่ได้แก่ DHL (22 %) NYK (20 %) MAERSK (12%)

กิจกรรมหลักด้านโลจิสติกส์

- * กิจกรรมการขนส่ง (Transportation)
- * กิจกรรมการรับสินค้าคืน หรือส่งสินค้ากลับ (Reverse Logistics)
- * การจัดซื้อ (Purchasing)
- * การเลือกที่ตั้งโรงงานและคลังสินค้า (Plant and Warehouse Site

Selection)

- * การจัดเตรียมอะไหล่และชิ้นส่วนต่างๆ (Part and Service Support)
- * การจัดการด้านข้อมูล (Information Management)
- * การบรรจุหีบห่อ (Packaging)
- * การบริการลูกค้า (Customer Service)
- * การดำเนินการตามคำสั่งซื้อของลูกค้า (Order Processing)
- * การคาดการณ์ความต้องการของลูกค้า (Demand Forecasting)
- * การบริหารสินค้าคงคลัง (Inventory Management)
- * การบริหารคลังสินค้า (Warehousing and Storage)
- * กิจกรรมการขนถ่ายวัสดุในการผลิต (Material Handling)

ความสำคัญของโลจิสติกส์

* โลจิสติกส์เป็นรายจ่ายที่สำคัญสำหรับธุรกิจต่างๆ และจะส่งผลกระทบ และได้รับผลกระทบจากกิจกรรมอื่น ในระบบเศรษฐกิจ การปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการด้านโลจิสติกส์จะส่งผลโดยตรงต่อการปรับปรุงสภาพเศรษฐกิจโดยรวมให้ดีขึ้นได้

* การจัดการโลจิสติกส์ที่ดีจะส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพ และผลิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ตลอดห่วงโซ่คุณค่าเพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้สินค้าอุตสาหกรรม

* โลจิสติกส์เป็นการเพิ่มรรถโยชน์ทางด้านเวลา และสถานที่ โดยให้มีการนำสินค้าที่ลูกค้าต้องการเพื่อบริโภคหรือเพื่อการผลิตไปยังสถานที่ที่ต้องการ ในเวลาที่ต้องการ ในสภาพที่ต้องการ และในต้นทุนที่ต้องการ

การบริหารจัดการโลจิสติกส์

- * ทำให้กิจกรรมโลจิสติกส์มีต้นทุนที่ต่ำลง (Low Cost)
- * ทำให้กิจกรรมโลจิสติกส์สามารถจัดหาวัตถุดิบส่งสินค้าตรงตามเวลาที่ต้องการ (Time Deliveries)
- * ทำให้ระยะเวลาในการตอบสนองคำสั่งซื้อ และส่งมอบสินค้าให้กับลูกค้าลดลง (Shorten Lead Time)

- * ทำให้กิจกรรมโลจิสติกส์สามารถตอบสนองความต้องการต่างๆ ของลูกค้าได้เป็นอย่างดี (Meeting Customer Requirement/ Expectation)
- * ทำให้กิจกรรมโลจิสติกส์มีศักยภาพ และขีดความสามารถสูงสุด ยืดหยุ่น และปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ตลาด (Being Flexibility and Responsiveness)
- * ทำให้กิจกรรมโลจิสติกส์สามารถรองรับความต้องการของฝ่ายต่างๆ ในบริษัทได้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฝ่ายผลติ และฝ่ายการตลาด (Good Supportive Roles)
- * ทำให้กิจกรรมโลจิสติกส์เป็นกิจกรรมที่เพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์หรือบริการ (Adding Product / Service Value)

การมุ่งเน้นความสามารถในการตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่หลากหลายได้ในขณะที่สามารถรักษาด้านทุนการผลิตได้ด้วยการผลิตปริมาณมากด้วยหลักการใหญ่ๆ คือ

- Modularity คือ การออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งสามารถประกอบกันได้หลากหลายชนิด หากแต่ประกอบมาจากชิ้นส่วนมาตรฐาน (Limited set of standard modules)
- Postponement คือ การเลื่อนการประกอบผลิตภัณฑ์ให้ช้าไปทางปลายสายการผลิตเท่าที่ทำได้ เพื่อจะรองรับความต้องการของลูกค้าได้ตามที่ลูกค้ากำหนด

กิจกรรมสนับสนุน เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้กิจกรรมหลักสามารถทำงานประสานงานกันได้ดีจนก่อให้เกิดคุณค่า ซึ่งนอกจากกิจกรรมสนับสนุนจะทำหน้าที่สนับสนุนกิจกรรมหลักแล้ว กิจกรรมสนับสนุนยังทำหน้าที่สนับสนุนซึ่งกัน และกันอีกด้วย ประกอบด้วย

Procurement กิจกรรมในการจัดซื้อ-จัดหา input เพื่อมาใช้ในกิจกรรมหลัก

Technology Development กิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศ ที่ช่วยในการเพิ่มคุณค่าให้สินค้าและบริการหรือกระบวนการผลิต

Human Resource Management กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคล ตั้งแต่วิเคราะห์ความต้องการ สรรหา และคัดเลือก ประเมินผล พัฒนา ฝึกอบรม ระบบเงินเดือนค่าจ้าง และแรงงาน

Firm Infrastructure โครงสร้างพื้นฐานขององค์กร ได้แก่ ระบบบัญชี ระบบการเงิน การบริหารจัดการขององค์กร

Supply Chain ที่มีความคล่องตัวต้องสามารถปรับตัวเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแม้ว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นอาจเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เราไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า รากฐานที่สำคัญที่ทำให้องค์กรเกิดความคล่องตัว คือ การกำหนดโครงสร้างกระบวนการ และรูปแบบความสัมพันธ์ ที่สามารถปรับเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็วโดยปัจจัยเหล่านี้จะช่วยเอื้อให้องค์กรจะสามารถที่จะตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

LEAN คือ การออกแบบ และการจัดการกระบวนการ, ระบบ, ทรัพยากร ทั้งหมดเพื่อให้ ตั้งแต่จากผู้จัดส่งวัตถุดิบไปสู่ผู้บริโภคอย่างเหมาะสม ทำให้สามารถส่งมอบผลิตภัณฑ์ได้อย่างถูกต้อง

เหมาะสมในครั้งแรกที่ดำเนินการ โดยพยายามให้เกิดความสูญเสียน้อยที่สุด (Minimum Waste) หรือมีส่วนเกินที่ไม่จำเป็นน้อยที่สุด โดยความสูญเสียดังกล่าวจะประเมินจากกิจกรรมหรือกระบวนการทั้งหมดที่ใช้ทรัพยากรโดยไม่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Non-value added) ในการผลิต

หลักการ LEAN จะเน้นไปที่การจัดหาผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่ลูกค้าต้องการโดยการทำความเข้าใจในกระบวนการผลิต และบ่งชี้ความสูญเสียภายในกระบวนการเหล่านั้น และกำจัดความสูญเสียเหล่านั้นที่ละขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ในปัจจุบันต้องมีความยืดหยุ่น และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างรวดเร็วทั้งในแง่ของปริมาณการจัดส่งที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ (product variety) และบริการ ภายใต้ต้นทุนต่ำซึ่งต้องการการลดระยะเวลาของระบบทุกๆ ส่วนตั้งแต่การเกิดของผลิตภัณฑ์จนถึงการนำส่งผลิตภัณฑ์ เช่นกระบวนการการออกแบบอย่างรวดเร็ว การผลิตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะเวลาตั้งแต่ลูกค้าตัดสินใจจะซื้อสินค้าจนถึงเวลาในการนำส่งสินค้า

1) กิจกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value Added : VA) หมายถึงกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของวัตถุดิบ หรือข้อมูลข่าวสาร ให้เป็นไปตามความต้องการของลูกค้า “หรืออาจถามคำถามง่ายกับตัวเองว่า ลูกค้าจำเป็นต้องจ่ายเงินสำหรับกิจกรรมเหล่านี้ ถ้าจำเป็นแสดงว่ากิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม”

2) กิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Non Value Added: NVA) หมายถึง กิจกรรมที่ใช้เวลาทรัพยากร หรือ พื้นที่ แต่ไม่ได้ทำให้รูปร่าง หรือคุณสมบัติของชิ้นงานเปลี่ยนแปลงไป หรือไม่ตอบสนองความต้องการของลูกค้า หรือไม่ได้เพิ่มมูลค่าให้กับตัวผลิตภัณฑ์

บริหารจัดการโลจิสติกส์คลังสินค้าสมัยใหม่

การออกแบบเครือข่ายเชิงกลยุทธ์/เครื่องมือจำลองแบบ และขยายประโยชน์เพื่อป้องกันจำนวนที่ตั้งขนาด และความสามารถของสิ่งอำนวยความสะดวกได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับ เป้าหมายในการบริการลูกค้าการวางแผนกลยุทธ์ตามช่วงเวลาเพื่อชี้ว่าควรจัดเก็บ และเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์เครือข่ายไปยังที่ไหน และเมื่อใดเครื่องมือที่ใช้คาดการณ์ล่วงหน้าอินเทอร์เน็ตแพลตฟอร์มมือบนเว็บ และรายงานยอดขาย และการปฏิบัติงาน รวมถึงระบบเมตริกต่างๆ ที่ช่วยบริษัทในการคาดการณ์ และจัดการกับความต้องการของลูกค้าได้แม่นยำยิ่งขึ้น แนวคิดและเป้าหมายในการใช้การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ มุ่งเน้นไปที่การทดแทนการขนส่งทางถนนเพียงอย่างเดียว ซึ่งการขนส่งรูปแบบนี้จะสามารถลดต้นทุนขนส่งทางถนนได้ต่อเมื่อมีระยะทางในการขนส่งไม่น้อยกว่า 500 กิโลเมตร เพราะการเปลี่ยนโหมดขนส่งจะมีต้นทุนค่า Lift On / Lift Off คือค่าขนลงและขนขึ้น นอกจากนี้ การขนส่งต่อเนื่องส่งหลายรูปแบบที่เกิดประสิทธิภาพด้านต้นทุน และระยะเวลาในการขนส่ง

ที่รวดเร็ว จะต้องดำเนินการในลักษณะที่ไม่มีการถ่ายเปลี่ยนสินค้า เข้า-ออกจากตู้คอนเทนเนอร์ ในการขนส่งจะมุ่งเน้นไปที่การขนส่งทางรถไฟ ทางแม่น้ำ และทางทะเลเป็นหลัก เพราะเป็นโหมดที่ประหยัดที่สุด ถ้าจำเป็นจะต้องมีการใช้การขนส่งทางถนนก็จะจำกัดระยะทางที่ใช้ให้น้อยที่สุด โดยอาจจะใช้การขนส่งทางถนนเพียงระยะทางสั้นๆ ที่ต้นทางหรือปลายทางในการ

- การพัฒนาศักยภาพทางธุรกิจ ผ่านการโดยการจัดสรรแหล่งวัตถุดิบ และเติมเต็มห่วงโซ่การผลิตด้วยทรัพยากร และวัตถุดิบจากประเทศที่มีศักยภาพในการผลิตสินค้าแต่ละกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้ธุรกิจสามารถบริหารจัดการต้นทุนการผลิตได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

- ปรับปรุงขั้นตอนการทำงานให้เป็นระบบ โดยการลดขั้นตอนการทำงานที่ไม่จำเป็นลง โดยเฉพาะขั้นตอนเอกสาร ซึ่งถือเป็นต้นทุนสำคัญประการหนึ่งของธุรกิจ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจ

- นำเทคโนโลยีมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพของธุรกิจ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการธุรกิจจะช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงาน

โซ่อุปทาน (Supply Chain)

- * เพื่อลดต้นทุนด้านการผลิตและขนส่ง: ผลิตและขนส่งในปริมาณมาก
- * เพื่อถ่วงดุลอุปสงค์และอุปทาน: สินค้าตามฤดูกาล สินค้าที่มีราคาไม่แน่นอน
- * เพื่อช่วยกระบวนการผลิต: ช่วยผลิตได้ต่อเนื่อง สินค้าที่ต้องการการเพาะหรือบ่ม
- * เพื่อช่วยลดกระบวนการตลาด: ลดเวลาการส่งมอบ ลดการเสียโอกาส ตอบสนองความต้องการของลูกค้า

การจัดการโซ่อุปทาน (Supply Chain Management) คือ การรวบรวมการวางแผน และการจัดการของกิจกรรมทั้งหมดที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดหาการจัดซื้อ การแปรรูป และกิจกรรมการจัดการทั้งหมด ที่สำคัญการจัดการโซ่อุปทานยังรวมถึงการประสานงาน (Coordination) และการทำงานร่วมกัน (Collaboration) กับหุ้นส่วนต่างๆ ในโซ่อุปทานซึ่งจะเป็นผู้จัดส่งวัตถุดิบ ตัวกลางผู้ให้บริการ ผู้ให้บริการลอจิสติกส์ และลูกค้า แก่นสำคัญก็คือ การจัดการโซ่อุปทานจะบูรณาการ (Integrate) ทั้งการจัดการอุปสงค์ และอุปทาน ซึ่งรวมถึงทั้งภายในและภายนอกบริษัท

การวางแผนโซ่อุปทาน และโลจิสติกส์ในระดับปฏิบัติการ

การวางแผนโซ่อุปทาน และโลจิสติกส์ในระดับปฏิบัติการ (Operational Planning) เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดขั้นตอน วิธีการดำเนินงานของแผนการที่วางไว้ระดับหน้าที่ และระดับกลยุทธ์ โดยการวางแผนในระดับนี้มักเป็นการวางแผนระยะสั้นตั้งแต่ 1 สัปดาห์ ถึง 3 เดือน ซึ่งจะประกอบด้วยการวางแผนที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินงานด้านต่างๆ ดังนี้

- * การจัดตารางการผลิต (Production Scheduling)
- * การจัดตารางเครื่องจักร (Machine Scheduling)

* การจัดตารางและจัดเส้นทางการจัดส่งสินค้า (Transportation Scheduling and Vehicle Routing)

* การจัดตารางและการมอบหมายงาน (Work Scheduling and Assignment)

* การกำหนดแผนการส่งมอบของผู้ส่งมอบ (Schedule Supplier Delivery)

วัตถุดิบ (Material) จาก Suppliers ผ่านกระบวนการต่างๆ (จนอาจกลายเป็นวัตถุดิบใหม่) จนถึงมือลูกค้า (Product Flow) นอกจากนี้ยังมีระบบการไหลของชิ้นส่วนต่างๆ กลับไปยัง supplier (เช่นการนำส่วนประกอบบางอย่างกลับมาใช้ใหม่) (Reverse Product Flow)

เงิน (Cash) จากลูกค้าผ่านกระบวนการต่างๆ (โดยเงินบางส่วนจะถูกหักไว้เป็นค่าดำเนินการของบริษัท) จนถึง Supplier (Cash Flow)

สารสนเทศ (Information) กระจายอยู่ในทุกๆ กระบวนการทั้งนี้สารสนเทศจะมีส่วนสำคัญที่ทำให้เราสามารถมองเห็น (Visibility) ภาพรวมของระบบได้ทั้งหมด (Information Flow)

การคำนวณความต้องการเนื้อที่เก็บสินค้า

การออกแบบคลังให้ได้ผลต้องคำนวณความต้องการเนื้อที่เก็บสินค้า โดยจัดสรรเนื้อที่อย่างรอบคอบและเกิดประโยชน์มากที่สุด ไม่ให้เนื้อที่เสียเปล่า โดยมีปัจจัยที่ใช้ในการคำนวณความต้องการเนื้อที่เก็บสินค้า ดังนี้

* ปริมาณของสินค้าที่จะเก็บ พิจารณาปริมาณของยอดขายที่จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งๆ ว่ามีความคงที่หรือค่อนข้างจะเปลี่ยน

* ลักษณะเฉพาะของสินค้าที่จะเก็บ

* อุปกรณ์สำหรับการลำเลียงขนถ่าย

* ลักษณะของการเก็บรักษาสินค้า

การบริหารบุคลากรในคลังสินค้า

กำหนดเป้าหมาย

* วิธีการดำเนินการ

* พิจารณาให้คำแนะนำ

* เลือกวิธีการสื่อสาร เบา หรือ หนัก

* ติดตามความคืบหน้า ประเมินผล

* แนะนำ หากต้องมีการแก้ไข

* พิจารณาเหตุของความล้มเหลว

* ติดตามความคืบหน้า ประเมินผล

Warehouse Management System: WMS

เป็นระบบโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อช่วยบริหารจัดการโลจิสติกส์ระบบคลังสินค้า ที่ครอบคลุมกระบวนการต่างๆ ในคลังสินค้า ได้แก่ การรับสินค้า (Receiving) การจัดเก็บ (Put away) และการจัดและการเติมสินค้า (Picking & Replenishment)

เทคนิคการบริหารสินค้าคงคลัง

ระยะเวลา สินค้าที่ส่งมาจะมีความสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้รวดเร็วเพียงใด

ต้นทุน จะต้องใช้เงินเท่าไรที่จะซื้อสินค้ามาเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้มากขึ้น

ต้นทุนที่ใช้ซื้อสินค้าเพื่อขาย (Costs of Acquiring)

ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา (Costs of Holding)

การบริหารคลังสินค้าและสินค้าคงคลังด้วยหลักการ ABC Analysis (Always Better Control)

ส่งผลให้มีประสิทธิภาพในการจัดวางสินค้า ช่วยลดต้นทุนการขนถ่ายสินค้าด้านแรงงานและเวลาที่ใช้ มีหลักการดังนี้

- * สินค้าที่ขายดี – ไม่ดี จะมีตำแหน่งการวางต่างกัน
- * สินค้าที่ขายดี อยู่ใกล้ประตูเข้าออก เพื่อสะดวกในการขนถ่าย
- * สินค้าที่ขายไม่ดี จะเก็บด้านหลัง เพราะไม่ค่อยมีการขนถ่ายสินค้า
- * สินค้าที่มีขนาดใหญ่ ขนถ่ายลำบาก จะเก็บใกล้ประตู

การบริหารการขนส่งให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การขนส่งแต่ละรูปแบบมีลักษณะที่แตกต่างกัน ลักษณะเด่นและด้อย จะมีอยู่ในทุกรูปแบบ การขนส่ง ดังนั้น การขนส่งแต่ละรูปแบบจึงพยายามที่จะพัฒนาตัวเองให้เจริญก้าวหน้าอยู่เสมอ เพื่อให้การขนส่งมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คือ

การจัดสรรพื้นที่เก็บสินค้า

Fixed Storage

- * สถานที่จัดเก็บถูกกำหนดชัดเจน
- * ขนาดของพื้นที่จัดเก็บจะต้องเพียงพอเพื่อรองรับปริมาณสินค้าคงคลังของสินค้านั้นๆ
- * ต้นทุนการเคลื่อนย้ายสินค้าต่ำ
- * ต้นทุนของสถานที่จัดเก็บสูง

Randomized Storage

- * สามารถจัดเก็บได้ทุกที่
- * ที่จัดเก็บสินค้าทั้งหมดต้องเพียงพอในการรองรับปริมาณสินค้าทุกรายการ
- * ต้นทุนของสถานที่จัดเก็บต่ำ
- * ต้นทุนการเคลื่อนย้ายสินค้าสูง

Class-based Storage

- * สามารถจัดเก็บได้ทุกที่ภายในโซนที่กำหนด
- * ที่จัดเก็บสินค้าในแต่ละโซนต้องเพียงพอเพื่อรองรับปริมาณสินค้าในโซนนั้นๆ
- * ต้นทุนของสถานที่จัดเก็บและการเคลื่อนย้ายสินค้าปานกลาง

ปัจจัยสำคัญในการจัดการโลจิสติกส์มีดังนี้

- * หากจุดสมดุลระหว่างต้นทุนการขนส่งที่ต่ำ กับระดับการบริการที่เหมาะสม
- * การสร้างโครงข่ายการขนส่งสินค้าที่จะอำนวยความสะดวกให้เกิดการขนส่งที่มีต้นทุนต่ำ ในขณะเดียวกัน

ก็มีระดับการบริการตามข้อกำหนดของลูกค้า

- * การเลือกรูปแบบการขนส่งสินค้าที่เหมาะสม
- * เข้าใจต้นทุนของการขนส่ง และมีการเก็บข้อมูลเพื่อติดตามต้นทุนอย่างใกล้ชิด
- * มีการติดตามวัดผลการปฏิบัติการ KPIs
- * นำหลักวิธีการการจัดเส้นทางตารางเวลามาใช้เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพ
- * พิจารณปัจจัยต่างๆ เพื่อประเมินประโยชน์และความเสี่ยง ก่อนตัดสินใจจัดจ้างการขนส่ง

ลักษณะของการวัดผลที่ดี

- * เฉพาะเจาะจง
- * สามารถวัดได้
- * สามารถบรรลุผลสำเร็จได้
- * มีความเป็นจริง
- * มีระยะเวลาของการใช้งาน

แนวทางการลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่ง

การใช้พลังงานทดแทน โดยปรับเปลี่ยนพลังงานที่ใช้ในการขนส่งจากน้ำมันดีเซลหรือเบนซิน เป็นไปโอดีเซลหรือก๊าซ CNG ซึ่งการใช้ก๊าซ CNG จะประหยัดกว่าการใช้น้ำมันประมาณ 60-70% แต่ในการตัดสินใจติดตั้งระบบ NGV ผู้ประกอบการควรมีการตัดสินใจที่ละเอียดถี่ถ้วน เนื่องจากการติดตั้งระบบ NGV ใช้งบประมาณที่ค่อนข้างสูง ในการติดตั้งผู้ประกอบการควรพิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือพิจารณาประเภทของเครื่องยนต์ พิจารณาสถานีบริการ NGV และเส้นทางในการขนส่งสุดท้าย คือ การพิจารณาผลตอบแทนการลงทุนซึ่งการพิจารณาถึงองค์ประกอบเหล่านี้ จะทำให้ผู้ประกอบการเห็นถึงความเป็นไปได้ของการติดตั้งในด้านผลตอบแทนการลงทุนรวมถึงการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

* การซ่อมบำรุงเครื่องยนต์และการตรวจสอบรถขนส่งรายวัน เช่น การตรวจความดันลมยาง การล้างไส้กรองอากาศ เพื่อช่วยลดการใช้พลังงาน

* การฝึกอบรมพนักงานขับรถ และการควบคุมพฤติกรรมคนขับรถด้วยเทคโนโลยี เช่น การใช้ GPS, Automatic Identification เพื่อควบคุมให้พนักงานขับรถอย่างประหยัดเชื้อเพลิงและปลอดภัย

กลยุทธ์การดำเนินการปรับปรุงคุณภาพ “โลจิสติกส์” เพื่อให้การลงมือดำเนินงานในกระบวนการคุณภาพประสบความสำเร็จ มีการจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนเป็น 6 ลำดับ เพื่อให้ปฏิบัติตามอย่างมีประสิทธิภาพ มีดังนี้ (คู่มือแนะนำแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพของบริการด้านโลจิสติกส์สำหรับ SMEs)

1) การตรวจประเมินคุณภาพ (Quality Audit) การเข้าสู่วิธีการตรวจสอบคุณภาพ เพื่อกำหนดโอกาสปรับปรุงคุณภาพโดยใช้ “โลจิสติกส์” ต้องมีการทดสอบรูปแบบของกระบวนการ “โลจิสติกส์” ที่ใช้ใน SME’s และขยายไปยังช่องว่างที่มีอยู่ ระหว่างผู้ขาย ปัจจัยการผลิต และความคาดหวังของลูกค้า

2) การให้การศึกษาแก่ผู้บริหาร (Executive Education) ต้องจัดหลักสูตรอบรมระยะสั้น 2-3 วันสำหรับผู้บริหาร และผู้จัดการด้านคุณภาพขององค์กร เพื่อให้ทราบวัตถุประสงค์ในการจัดทำคุณภาพ “โลจิสติกส์” ที่บางครั้ง “โลจิสติกส์” อาจลงมือดำเนินการเอง หรือบางครั้งอาจจะใช้บริการจากภายนอก เพื่อให้เป็นหลักการเบื้องต้น ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ “โลจิสติกส์”

3) การวางแผนคุณภาพเชิงกลยุทธ์ (Strategic Quality Plan) การวางแผนต้องอธิบายถึงองค์ประกอบของกระบวนการคุณภาพ ความรู้ที่ต้องจัดเตรียม เวลาที่ใช้ตั้งแต่เริ่มต้นจนโครงการแล้วเสร็จโดยสมบูรณ์ และความรับผิดชอบของแต่ละคน การอบรม การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ผู้บริหาร ผู้จัดการ หัวหน้างาน และพนักงาน ต้องให้ความเอาใจใส่ในการบริหารคุณภาพ

4) โครงการปรับปรุงคุณภาพ (Quality Improvement Projects) เกี่ยวกับการจัดการโครงการปรับปรุงคุณภาพ “โลจิสติกส์” ให้ประสบความสำเร็จ บรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ ต้องพิสูจน์เพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุด ที่จะส่งเสริมคุณภาพ “โลจิสติกส์” ทีมงานปรับปรุงคุณภาพต้องกำหนดรูปแบบงานในหน้าที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพที่มีอยู่ในองค์กร และสื่อสารไปยังฝ่ายอื่นๆ หรืองานอื่นที่เกี่ยวข้องกับ “โลจิสติกส์”

5) ให้ความรู้พนักงาน (Employee Education) เมื่อผู้บริหาร และผู้จัดการ ได้รับความรู้ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ “โลจิสติกส์” แล้ว และมีโครงการพัฒนาคุณภาพ “โลจิสติกส์” บางส่วนแล้วเสร็จ จะช่วยให้การอบรม และการศึกษางานของระดับหัวหน้างาน และพนักงานง่ายขึ้น การให้ความรู้จะเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ของกระบวนการ “โลจิสติกส์” ทั้งระบบ และต้องออกแบบเพื่อให้ทุกคนจำให้ขึ้นใจตลอดเวลา

6) การดำเนินงานคุณภาพ และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Implementation and Continuous Improvement) ผลของการพัฒนากระบวนการคุณภาพ “โลจิสติกส์” จะเป็นเครื่องมือที่พิสูจน์ว่า สามารถช่วยให้เกิดประโยชน์ แก่ SME’s และสร้างมูลค่าแก่ลูกค้า จากการเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพ และประสิทธิผลจากการดำเนินงาน และการสร้างความแตกต่างในการให้บริการ หลังจากนั้น ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องในกระบวนการคุณภาพ เพื่อให้ SME’s และลูกค้า เกิดประโยชน์สูงสุด

การจัดการคุณภาพมีความสำคัญต่อบริษัทใน 2 แนวทางคือเพิ่มรายได้ในรูปของยอดขาย และลดต้นทุนในการผลิตหรือบริการ โดยการลดต้นทุนเกิดจากการจัดการแบบมีประสิทธิภาพ ในการลดของเสีย (Zero Defect) ต้องดำเนินงานโดยมีการวางแผน มีการจัดการที่เหมาะสม หรือเรียกว่า การจัดการที่มีประสิทธิผล การจัดการให้เกิดการเพิ่มผลผลิตในองค์กร จะมีการปรับปรุงต่อเนื่องการทำงานทุกฝ่ายมีประสิทธิภาพ ขนาดทรัพยากรบุคคลเล็กลง แต่ขนาดธุรกิจขยายออก ประหยัดและลดค่าใช้จ่าย การทำงานสามารถย่นเวลาให้สั้นลง หรือมีการทบทวนระหว่างฝ่าย จะส่งผลให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ เพราะคุณภาพที่ดีของผลิตภัณฑ์จะส่งผลให้องค์การธุรกิจ มีผลกำไรมากขึ้น

สรุป

การจัดการโลจิสติกส์ คือ กระบวนการในการวางแผน ดำเนินการและควบคุมประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ในการเคลื่อนย้าย และการจัดเก็บ สินค้าและบริการ ตลอดจนข้อมูลต่างๆ จากจุดเริ่มต้นไปยังจุดที่มีการใช้งานโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้บริโภคพัฒนาการที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งทางด้าน “โลจิสติกส์” คือ การใช้บริการของผู้ให้บริการ “โลจิสติกส์” (Logistics Service Provider) ที่เพิ่มมากขึ้น หรือที่เรียกว่า “การจัดจ้างโลจิสติกส์” (Logistics Outsourcing) โดยแรงผลักดันที่ทำให้เกิดการจ้าง มีตั้งแต่การลดต้นทุน ถึงความต้องการเข้าถึงเทคโนโลยีของผู้ให้บริการ “โลจิสติกส์” การพัฒนาขีดความสามารถด้านโลจิสติกส์ และการจัดการซัพพลายเชน สำหรับ SME's จะสามารถพัฒนาอย่างยั่งยืน ต้องมีการพัฒนาบุคลากร กระบวนการโลจิสติกส์ ที่สามารถพัฒนาขีดความสามารถได้ ซึ่งการเป็นผู้ประกอบการที่ดี ในโลจิสติกส์ และการกระจายสินค้า นอกจากจะพิจารณาเทคโนโลยีในปัจจุบัน ยังต้องมองเทคโนโลยีอนาคต โดยในโลจิสติกส์ มีกิจกรรมหลักที่ต้นทุนรวมเกินร้อยละ 80 คือการขนส่ง และคลังสินค้า ซึ่งในการพัฒนาเทคโนโลยีด้านโลจิสติกส์ จะต้องครอบคลุมไปด้วย ดังนี้

1. **สร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผล** การจัดการโลจิสติกส์ที่ดี จะช่วยสร้างประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในกระบวนการด้านโลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทานให้กับธุรกิจได้
2. **ลดระยะเวลาดำเนินการ** เมื่อธุรกิจมีการจัดการโลจิสติกส์ที่ดี ก็จะสามารถลดระยะเวลากการดำเนินงานในขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการผลิตได้ โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและระบบการสื่อสาร
3. **เสริมสร้างอำนาจในการแข่งขัน** การจัดการโลจิสติกส์ที่ดีจะทำให้เกิดการประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง เป็นการเสริมสร้างอำนาจในการแข่งขันของธุรกิจ เพื่อสร้างความพึงพอใจสูงสุดแก่ลูกค้าในฐานะผู้ให้บริการ หากต้องการให้ธุรกิจของตัวเองเติบโตไปข้างหน้าหรือต้องการที่จะแก้ปัญหาที่

กำลังเกิดขึ้นกับธุรกิจให้ถูกจุด ต้องทำความเข้าใจความแตกต่างทั้ง 2 อย่างนี้ เพื่อที่จะสามารถกลยุทธ์ที่เหมาะสมมาใช้แก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- ศรีเพ็ญ ทรัพย์มนชัย, มนวิภา ผดุงสิทธิ์, และ นภดล ร่มโพธิ์. (2557). การวิจัยทางธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: ฟิสส์เซ็นเตอร์.
- อานันท์ ยงยุทธ, (2016). Supply Chain Manager. บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน). งานสัมมนา Automation & Control Forum.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. www.nesdb.go.th สืบค้น เมื่อ มกราคม 2565.
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย: www.fti.or.th. สืบค้น เมื่อ มกราคม 2565.
- Carnall, C. A., & Roebuck, C. (2015). **Strategic leadership development: building worldclass performance**. London, New York: Palgrave Macmillan.
- Kasilingam, R. G. (2012). **Logistics and transportation: design and planning**. USA: SpringerScience & Business Media.
- Teahen, P. R. (2011). **Mass fatalities: managing the community response**. New York: CRC Press.